

DISCIPELSCHAP. LES 29

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	AANBIDDING (20 minuten)	[KENMERK VAN GOD] GOD IS DE BESCHERMER
----------	--------------------------------	---

Meditatie

Aanbidding is bewondering en lofprijzing van God.

Thema: De God van de Bijbel is de Beschermder.

Lees Jesaja 37:14-20,33-38; Psalm 34:7; Psalm 91:1-16; 2 Koningen 6:8-23.

Lees de uitleg voor of leg het in eigen woorden uit.

1. Hoe de HEER mensen in het verleden beschermde.

Vertel kort hoe de HEER de profeet Elisa en zijn dienaar beschermde.

Leg de nadruk op drie zaken:

- De HEER kent elk woord dat de vijand in zijn slaapkamer spreekt en vertelt het dan aan zijn profeet.
- De HEER en zijn leger van engelen zijn veel meer dan zij die aan de kant van de vijand staan.
- De HEER kan de ogen van mensen openen zodat zij de vurige paarden en strijdagens van de HEER die hen omringen en beschermen kunnen zien.

2. Hoe de HEER mensen vandaag beschermt.

Laat een paar mensen vertellen hoe de HEER hen in het verleden beschermd heeft.

Aanbidding

Aanbid God als de Beschermder. Doe dat kort, om de beurt, of in kleine groepen van drie mensen.

2	UITWISSELEN (20 minuten)	[STILLE TIJDEN] GENESIS 20:1 – 23:20
----------	---------------------------------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Genesis 20:1 – 23:20). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

4	ONDERRICHT (70 minuten)	[BIJBEL] DE BIJBEL CORRECT UITLEGGEN
----------	--------------------------------	---

Het is de verantwoordelijkheid van elk christen om de Bijbel correct uit te leggen. Hij mag de waarheid niet verdraaien. “We hebben ons afgekeerd van heimelijke lafheid: we gaan niet sluw te werk, vervalsen het Woord van God niet, maar maken de waarheid openlijk bekend. Zo bevelen we ons ten overstaan van God aan bij ieders geweten” (2 Korintiërs 4:2). De Bijbel spoort elk christen aan het Woord van God als recht pad door een oerwoud van leugens en halve waarheden in de wereld uit te leggen. “Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen *en* die het Woord van de waarheid recht snijdt” (2 Timoteüs 2:15, HSV). Zowel de profeet Jeremia als de Heere Jezus Christus en de apostel Paulus waarschuwen tegen valse leraren (Jeremia 23: 16-29; Matteüs 24:10-11; 1 Timoteüs 4:1-2). Alleen de waarheid met betrekking tot het onderricht van Jezus Christus zal mensen echt vrij maken (Johannes 8:31-32).

We gebruiken verkeersregels om veilig in het verkeer te rijden, gezondheidsregels om gezond te leven en overheidsregels om in harmonie met elkaar te leven. Zo hebben mensen regels nodig om de Bijbel goed te begrijpen. Hier zijn tien regels die wij moeten toepassen om de Bijbel correct uit te leggen en te begrijpen

REGEL 1. DE BIJBEL IS GODS GEZAGHEBBENDE WOORD IN DE TAAL VAN MENSEN

▪ **De Bijbel is bovennatuurlijk, omdat God de Auteur van de Bijbel is. De Bijbel is gezaghebbend voor het denken en het gedrag van mensen. Hij is betrouwbaar, omdat geen gedeelte twee verschillende betekenissen heeft.**

▪ **De Bijbel is ook natuurlijk, omdat God Zijn Woord door mensen en in hun taal heeft geopenbaard. De Bijbel in jouw taal, correct uit de grondtalen vertaald, is Gods Woord.**

1. De Bijbel is bovennatuurlijk van aard – dus gezaghebbend.

Lees **2 Timoteüs 3:16** HSV (2 Petrus 1:20-21; Numeri 23:19; Titus 1:2).

(1) Gezaghebbend.

De Auteur van de Bijbel is God, de Heilige Geest. “Heel de Schrift is door God ingegeven.” Daarom is de Bijbel het uiteindelijke gezag voor de leer en het leven van christenen en ook absoluut gezaghebbend voor het denken en het gedrag van alle mensen, ongeacht of mensen dit geloven of niet.

(2) Betrouwbaar.

De Bijbel reflecteert de eigenschappen van God. De Bijbel als Woord van God is eeuwig, maar hij werd in de tijd geopenbaard. De Bijbel is waar, heilige en rechtvaardig. Daarom is de Bijbel volkomen betrouwbaar. Omdat God waarachtig is en Zijn gedachten, wil en plan duidelijk openbaart, heeft geen Bijbelgedeelte twee verschillende betekenissen. Daarom moet een christen zich beijveren om te begrijpen wat God bedoelde te zeggen in elk Bijbelgedeelte.

2. De Bijbel is ook natuurlijk van aard – daarom begrijpelijk.

Lees **Johannes 14:26** (Jesaja 30:8; Jeremia 36:1-4).

(1) De oorspronkelijke talen van de Bijbel.

De Bijbel is het Woord van God, geopenbaard door mensen aan mensen. God sprak tot mensen en mensen tekenden Gods woorden op. Het oorspronkelijke Oude Testament is geschreven in de taal van Gods volk in de tijd dat God tot de profeten sprak – Hebreeuws (en een klein gedeelte in het Aramees). Het oorspronkelijke Nieuwe Testament is geschreven in de taal van de toenmalige wereld in de tijd dat God tot de apostelen sprak - Grieks. Voor alle vertalingen van de Bijbel in andere talen en alle verklaringen van de Bijbel blijven de oorspronkelijke handschriften van het Hebreeuwse Oude Testament en het Griekse Nieuwe Testament normatief!

(2) Vertalingen van de Bijbel.

Het Oude Testament werd omstreeks 250 v.C. in het Grieks vertaald en het Nieuwe Testament beschouwt deze vertaling als “het Woord van God”. Zo moet je ook de betrouwbare vertaling van de Bijbel uit het Hebreeuws en het Grieks in jouw eigen taal als Gods Woord beschouwen. Het is een voordeel voor de uitleg van de Bijbel als je de Bijbel ook in een ander moderne taal kan lezen, maar het beste als je de Bijbel in de grondtalen Hebreeuws en Grieks kan lezen.

REGEL 2. DE BIJBEL IS EEN EENHEID EN LEGT ZICHZELF UIT

▪ **De Bijbel is de enige opgetekende openbaring van de God van de Bijbel en Zijn plan in de wereld.**
▪ **Het Oude Testament en het Nieuwe Testament vormen een eenheid in de volgende zin: “In het Oude Testament ligt het Nieuwe Testament verborgen. In het Nieuwe Testament is het Oude Testament geopenbaard.” Daarom is de Bijbel als geheel de beste uitlegger van elk Bijbelgedeelte.**

1. Het Oude Testament en het Nieuwe Testament zijn een eenheid.

Lees **1 Petrus 1:10-12; Matteüs 5:17** (Lukas 24:44-45; 2 Korintiërs 1:20; Kolossenzen 2:16-17; Hebreeën 10:1-4).

(1) Voorbereiding en vervulling.

Het Oude Testament en het Nieuwe Testament spreken elkaar nooit tegen. Ze vullen elkaar aan: het Oude Testament is de voorbereiding van het Nieuwe Testament en het Nieuwe Testament is de vervulling van het Oude Testament.

(2) Voortgang in de openbaring.

Er was voortgang in Gods openbaring. De Bijbel noemt de wetten, beelden, profetieën en beloften in het Oude Testament “een schaduw van al het goede dat nog komen moet” en het Nieuwe Testament “het lichaam” (dat de schaduw werpt), dat wil zeggen, “de werkelijkheid” die in Christus gevonden wordt” (Kolossenzen 2:17), “de gestalte zelf” (Hebreeën 10:1). Het Nieuwe Testament leert hoe Jezus Christus de Wet, de beelden, de profetieën en de beloften in het Oude Testament vervuld heeft (Matteüs 5:17). Daarom moet het Oude Testament altijd in het licht van het Nieuwe Testament uitgelegd worden! Het onderricht van het Nieuwe Testament is normatief!

2. Het Nieuwe Testament legt het Oude Testament uit.

Lees **Lukas 10:25-28**.

Jezus Christus beantwoordde de vragen van mensen over de Bijbel met antwoorden in de Bijbel. Hij legde een onduidelijk Bijbelgedeelte (bv. Deuteronomium 24:1) uit met een duidelijk Bijbelgedeelte (bv. Genesis 1:27; Genesis 2:24; Matteüs 19:3-8). Dus de Bijbel legt zichzelf uit. De hele Bijbel is de beste uitlegger van elk Bijbelgedeelte. Geen Bijbelgedeelte beoogt om twee verschillende betekenissen te hebben. Beijver je dus om de betekenis die God bedoelt, te begrijpen.

REGEL 3. BIJBEL UITLEG VEREIST GELOOF EN DE HEILIGE GEEST

- **Geloof in Jezus Christus is altijd gebaseerd op de woorden in de Bijbel. Een mens heeft geloof in Jezus Christus nodig om de Bijbel te begrijpen en correct uit te leggen.**
- **De God van de Bijbel is het Onderwerp van de Bijbel. De Geest van God is de Auteur van de Bijbel. Alleen de Heilige Geest maakt dat een mens de Bijbel begrijpt en correct uitlegt.**

1. Mensen die in Jezus Christus geloven, kunnen de Bijbel begrijpen.

Lees Johannes 16:13-15; Romeinen 10:14-17 (1 Korintiërs 2:7-15).

Geloof in Jezus Christus komt door het horen van “het Woord (dat wil zeggen, de stem) van Christus”, wat Hij over God en Zijn wil in de Bijbel openbaart. De Heilige Geest (dat wil zeggen, de Geest van Christus) verlicht het denken en het hart van mensen zodat zij kunnen begrijpen wat God in de Bijbel geopenbaard heeft. Alleen wedergeboren christenen kunnen de Bijbel correct uitleggen.¹

2. Mensen die niet in Christus geloven kunnen de Bijbel niet uit zichzelf begrijpen.

Lees 2 Korintiërs 3:14-17; 2 Korintiërs 4:3-4 (Matteüs 21:29; 2 Petrus 3:16).

Ongelovigen en niet-christenen (de volgelingen uit de andere godsdiensten) zijn “geestelijk dood” en een sluier bedekt hun ogen, zodat zij de woorden in de Bijbel niet kunnen begrijpen of correct kunnen uitleggen. Bijbelstudie (en theologische studie) zonder een persoonlijk geloof in Jezus Christus en zonder de verlichting van de Heilige Geest is niet alleen waardeloos, maar ook gevaarlijk! Wanneer dergelijke mensen uitspraken doen over de God van de Bijbel, over Jezus Christus, over christenen of over de Bijbel, dan moet je in gedachte houden dat deze mensen nog niet wedergeboren christenen zijn!

Wanneer mensen van het geloof in Jezus Christus afvallen “wenden zij zich tot misleidende geesten en leringen van demonen. Ze zijn huichelachtige leugenaars ...” (1 Timoteüs 4:1-2). “Als iemand een andere leer brengt en zich niet houdt aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en aan de leer die in overeenstemming is met de godsvrucht ... hij weet niets” (1 Timoteüs 6:3-4)! “Als iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt (van Jezus en Zijn apostelen in de Bijbel), die zij vervloekt” (Galaten 1:9)!

REGEL 4. BEPAAL TOT WIE HET BIJBELGEDEELTE ZICH RICHT

- De Bijbel richt zich tot verschillende soorten publiek. Bepaal daarom welke toehoorders God wil aanspreken. Dit is een waardevolle regel voor de uitleg van beloften en dreigementen, bevelen en profetieën in de Bijbel.**
- **Soms is de waarheid in een bepaald Bijbelgedeelte bedoeld voor alle mensen in de wereld of alle christenen.**
 - **Soms is de waarheid juist beperkt tot een bepaald mens, groep, tijd of voorwaarde.**

1. Soms richt een Bijbelgedeelte zich tot iedereen.

Lees Lukas 14:25-27.

(1) De volgende waarheden in de Bijbel zijn bedoeld voor alle mensen in alle volken van de wereld:

- Beking en geloof in het evangelie (Markus 1:15)
- Geloof in de Heer Jezus Christus (Johannes 3:16)
- Je kruis opnemen en Jezus volgen (Markus 8:34-38).
- Het ontwikkelen van persoonlijke Bijbelse overtuigingen (Lukas 14:25-27)

(2) De volgende waarheden in de Bijbel zijn bedoeld voor alle christenen:

- Het geven van voorkeur aan Jezus Christus en zijn woorden boven loyaliteit aan je familie (Markus 10:28-30)
- Elkaar liefhebben evenals Jezus Christus ons liefheeft (Johannes 13:34-35)
- Weten dat je door God uitverkoren en voorbestemd bent om Jezus Christus te gehoorzamen en door de Heilige Geest geheiligd te worden (1 Petrus 1:1-2)
- Weten dat je het meest kostbare geloof als een genadegift van God ontvangen hebt (2 Petrus 1:1).

2. Soms richt een Bijbelgedeelte zich tot een beperkte groep toehoorders.

Lees Markus 10:17,21.

- De waarheid is beperkt tot een bepaald groep: Israël (Maleachi 1:1 en Maleachi 3:6-10; Jesaja 6:8-10).
- De waarheid is beperkt tot een bepaalde tijdsperiode. De lichamelijke besnijdenis van mensen van het mannelijke geslacht is alleen van toepassing gedurende de oudtestamentische periode (Genesis 17:9-14; Galaten 5:3-4; Galaten 6:12-15).

¹ Theologen en schrijvers van christelijke boeken en artikelen die zeggen dat zij “christenen” zijn, maar toch niet wedergeboren zijn, kunnen de Bijbel niet correct uitleggen (zie Johannes 7:16-18)!

- De waarheid is beperkt tot een specifiek persoon. Bv. David (1 Kronieken 17:7,11-14) of de rijke jongeling (Markus 10:21)
- De waarheid is beperkt tot een bepaald vereiste (voorwaarde). Bv. bekering (Jeremia 18:6-10; Ezechiël 33:11-20) of luisteren en gehoorzamen wat de Geest zegt (Openbaring 2:7).

REGEL 5. BEPAAL DE SOORT LITERATUUR VAN DE BIJBEL

De Bijbel is niet in één stijl geschreven, maar bevat verschillende soorten literatuur: wetten, geschiedenis, poëzie, wijsheid, profetie, openbaring, onderricht, gelijkenissen, allegorieën, enz. Elke stijl heeft zijn eigen regels voor uitleg!

Vraag eerst jezelf af: “Welk literaire stijl gebruikt God in dit Bijbelgedeelte?”

Wetten? Geschiedenis? Poëzie en of wijsheid? Profetie? Onderricht? Gelijkenissen? Apocalyps/openbaring?

Leg vervolgens het Bijbelgedeelte uit met behulp van de regels die voor die stijl gelden. De regels voor de uitleg van wetten, geschiedenis, poëzie, profetie, onderricht, gelijkenissen en apocalyptiek vind je in de bijbehorende studies.² De regels voor de uitleg van de gelijkenissen van Jezus vereisen bijzondere aandacht.³ We verwachten letterlijke feiten in de geschiedenisboeken; figuurlijke taalgebruik in de poëtische boeken; vergelijkingen in de wijsheidsliteratuur; en symbolen in de Apocalypsen.

REGEL 6. BEPAAL DE NADRUK IN EEN BEPAALD BIJBELGEDEELTE

Vaak ligt de nadruk van een bepaald Bijbelgedeelte op iets specifiek zoals een leerstelling, een bevel, een beschrijving van een gebeurtenis in de geschiedenis, een profetie of een belofte. Stel de nadruk van een bepaald Bijbelgedeelte vast.

Vraag jezelf af: Ligt de nadruk in dit Bijbelgedeelte op:

- het onderwijzen van een leerstelling?
- het aanzetten tot (of bevelen van) een handeling?
- het vertellen van een historische gebeurtenis?
- of het doen van een belofte of profetie?

(1) Waar ligt de nadruk in Johannes 14:6?

Lees Johannes 14:6. Als de nadruk van een bepaald Bijbelgedeelte ligt op het onderwijzen van een leerstelling (en het is voor jou bedoeld), dan **moet** je die leerstelling **geloven**.

Bijvoorbeeld. In Johannes 14:6 ligt de nadruk op het onderwijzen van een leerstelling. Formuleer de leerstelling door vooral op de zelfstandige naamwoorden te letten: “Ik (Jezus)”, “de weg”, “de waarheid”, “het leven”, “niemand”, en “de Vader”.

De leerstelling is: “Jezus is de enige weg tot de Vader!” (Deze leerstelling **moeten** alle mensen geloven).

(2) Waar ligt de nadruk in Johannes 13:34-35?

Lees Johannes 13:34-35. Als de nadruk van een bepaald Bijbelgedeelte ligt op het bevelen van een handeling (en het is voor jou bedoeld), dan **moet** je het **gehoorzamen**.

Bijvoorbeeld. In Johannes 13:34-35 ligt de nadruk op een bevel. Formuleer de actie door vooral te letten op de werkwoorden: “heb elkaar lief”, “zoals Ik jullie liefgehad heb”, “zal iedereen zien dat”, “jullie mijn leerlingen zijn”.

Het bevel is, “Wij christenen **moeten** elkaar liefhebben net zoals Jezus Christus ons liefgehad heeft”.

Maar al de ceremoniële wetten in het Oude Testament met betrekking tot de priesters, de tempel, de feesten (Leviticus 23) en de offeranden, enz. golden alleen voor Israël vóór de eerste komst van Jezus Christus en mogen niet weer in de nieuwtestamentische Gemeente (Kerk) ingevoerd worden! De ceremoniële (rituele) wetten van Israël zijn vervuld (Matteüs 5:17), opgeheven (Kolossenzen 2:14) en afgeschaft. De scheidingsmuur die vijandschap bracht is afgebroken, tenietgedaan en uit de Gemeente verbannen (Efeziërs 2:14-15).

(3) Waar ligt de nadruk in Handelingen 17:11?

Lees Handelingen 17:11. Als de nadruk van een bepaald Bijbelgedeelte ligt op het vertellen van een historische gebeurtenis, dan moet je eerst vaststellen of het een goed of slecht voorbeeld is. Een goed voorbeeld **mag** je **navolgen**, maar een slecht voorbeeld mag je volstrekt niet navolgen.

Alleen wanneer een goed voorbeeld ondersteund wordt door duidelijk onderricht of een bevel in een ander Bijbelgedeelte mag je het voorbeeld beschouwen als onderricht of een bevel.

² Zie www.deltacursus.nl lessen 9 (Gods wet en genade), les 10 (De geschiedenisboeken), les 12 (De poëtische boeken), les 13 (De profetische boeken), les 15 (De apocalyps die Daniël heet) en les 19 (De apocalyps die Openbaring van Johannes heet).

³ Zie www.dota.net handleiding 9 tot en met handleiding 12.

Bijvoorbeeld. In Handelingen 17:11 ligt de nadruk op het vertellen van een historische gebeurtenis en het voorbeeld is goed. Daarom **mogen** (let wel: niet “moeten”) christenen het goede voorbeeld van de mensen in Berea navolgen en de Bijbel bestuderen. Maar christenen **mogen niet** van andere christenen eisen dat zij de Bijbel *elke dag* moeten bestuderen! Christenen **mogen** ook de verkondiging van predikers op de proef stellen om te zien of hun verkondiging overeenkomt met wat de Bijbel leert.

Een ander voorbeeld. Het historische voorbeeld in 1 Korintiërs 10:6-11 is slecht, maar het historische voorbeeld in 1 Korintiërs 10:23 – 11:1 is goed. Het slechte voorbeeld is verboden: christenen **mogen** zich **niet** als afgodendienaren gedragen in heidense feesten en seksuele immoraliteit. Maar het goede voorbeeld is toegestaan: christenen **mogen** alles eten wat op de vleesmarkt verkocht wordt zonder gewetensvragen te stellen. Maar christenen **mogen niet** andere christenen dwingen zich te gedragen zoals zij zelf, vooral in zaken als het eten van vlees, het drinken van wijn en het onderhouden van bepaalde feestdagen (Romeinen 14:1 – 15:14).

Nog een voorbeeld. Het historische voorbeeld in 3 Johannes 9-11 is slecht en **mag niet** nagevolgd worden. De leider van de gemeente, Diotrefes, verwierp de apostel Johannes en zijn team. Hij verspreide laster (valse geruchten) tegen de apostel Johannes en zijn team, weigerde hen te ontvangen en verjoeg de christenen die dat wel wilden uit de gemeente. Christenen **mogen nooit** heersen over andere christenen (Matteüs 20:25-28; 1 Petrus 5:1-4)!

(4) De nadruk bij beloften en profetieën.

Als de nadruk van een bepaald Bijbelgedeelte ligt op het doen van een belofte of het uitspreken van een profetie dan moet je eerst vaststellen wie de geadresseerde is, of er een voorwaarde aan verbonden is en of het al in vervulling is gegaan.

(1) Is de belofte of profetie gericht tot een specifiek persoon of een specifiek groep mensen?

Zo ja, aan wie? Bv. In Genesis 22:15-18 doet God een belofte aan Abraham en zijn nageslacht. Zijn nageslacht is hier niet het Joodse volk (Romeinen 9:6), maar allereerst Jezus Christus (Galaten 3:16) en daarna alle mensen die gedurende de oudtestamentische periode geloofden in de komende Messias (Jezus Christus) en alle mensen die gedurende de nieuwtestamentische periode en daarna geloven in Jezus Christus Die al gekomen is (Galaten 3:6-9; Romeinen 4:9-17).

(2) Zijn er voorwaarden verbonden aan de belofte of profetie?

Zo ja, welk? Bv. in Jeremia 18:5-17 en in Ezechiël hoofdstuk 18 zijn de voorwaarden oprecht berouw en bekering.

(3) Is de belofte of profetie al in vervulling gegaan?

Zo ja, hoe? Bv. De belofte aangaande het land en getal van de bevolking van Israël (Genesis 15:18 en Genesis 22:17) is al in vervulling gegaan (1 Koningen 4:20–5:1) (zie Jozua 23:14-16).

(4) Wat leert het Nieuwe Testament over deze belofte of profetie?

Bv. De profetie in Jesaja 7:14-16 over “een jonge vrouw” krijgt in Matteüs 1:23 een tweede en diepere uitleg in “de maagd Maria”.

En de profetie in Amos 9:11-12 aangaande “de wederopbouw van Israël” wordt in Handelingen 15:14-19 toegepast op “de wederopbouw van Gods volk bestaande uit de overgeblevenen in Israël en de gelovigen onder de heidenen”. Daarom moeten de profetieën in het Oude Testament altijd uitgelegd worden in het licht van wat het Nieuwe Testament over deze onderwerpen leert!

Bijvoorbeeld. Bij de eerste komst van Jezus Christus wordt “Gods volk” (Israël) niet opgeheven of vervangen (door de Gemeente/Kerk), maar voortgezet op een hogere vlak (de “schaduwen” worden de “werkelijkheden”)(Kolossenzen 2:16-17; Hebreeën 10:1) en uitgebreid (vergroot) om de gelovigen in Christus in de heidense volken in zich op te nemen. Daarom “is er geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek” (Romeinen 10:12) en horen alle oprechte gelovigen in Jezus Christus (hetzij Joden, hetzij niet-Joden) tot “Gods volk” (Matteüs 8:11-12; Matteüs 21:42-44; Romeinen 9:6; 1 Korintiërs 12:12-13; Galaten 3:26-29; Galaten 6:14-16; Efeziërs 2:11-22; Efeziërs 3:2-6; Kolossenzen 3:11; 1 Petrus 2:9-10).

REGEL 7. BEPAAL OF DE LEERSTELLINGEN OP KERKELIJKE TRADITIE OF OP DE BIJBEL GEBASEERD ZIJN

De onderwijzingen, geboden en verboden in de Bijbel en niet een kerkelijke traditie die daarmee in strijd is, moeten de christelijke leerstellingen bepalen.

- **Kerkelijke tradities, traditionele belijdenisschriften, theologische seminaries, theologische boeken, religieuze activiteiten, visioenen, dromen en profetische godsspraken moeten altijd getoetst worden aan wat de Bijbel leert. De Kerk bepaalt niet wat de Bijbel leert, maar de Bijbel bepaalt wat de Kerk moet leren!**
- **De christelijke leer en belijdenisschriften van kerken moeten altijd aan de duidelijke leer van de Bijbel, correct uitgelegd, getoetst worden. Indien noodzakelijk moeten zij gewijzigd worden!**

1. Kerkelijke tradities, religieuze activiteiten, visioenen, dromen en profetische godsspraken moeten altijd aan de leer van de Bijbel, correct uitgelegd, getoetst worden.

(1) Religieuze rituelen en activiteiten moeten altijd aan de Bijbel getoetst worden.

Lees Jesaja 1:8-18.

God openbaarde aan Zijn profeet Jesaja dat de traditionele tempelgodsdienst met offers, wierook en godsdienstige feesten in Gods ogen volkomen waardeloos geworden waren, omdat de mensen niet ophielden kwaad te doen en God ongehoorzaam bleven. De God van de Bijbel verwerpt alle godsdienstige rituelen van mensen die zich niet bekeren (tot de God van de Bijbel).

(2) Visioenen, dromen en profetische godsspraken moeten altijd aan de Bijbel getoetst worden.

Lees Jeremia 23:16,21-22,25-32,36.

“Dit zegt de HEER van de hemelse machten: Luister niet naar wat de profeten jullie verkondigen. Ze geven jullie valse hoop. Hun visioenen zijn *hun eigen verzinsels*, ze komen niet van de HEER. ... Ik heb die profeten niet gezonden, toch rennen zij of zij mijn boden waren. Ik heb niet tot hen gesproken, toch spreken zij of zij profeten waren. Hadden ze mijn raadsbesluit vernomen, dan hadden ze Mijn volk Mijn woorden laten horen, het opgeroepen zijn verdorven levenswandel op te geven, te breken met zijn kwalijke praktijken. ... Ik heb gehoord wat voor leugens die profeten in Mijn naam verkondigen.”

God openbaarde aan Zijn profeet Jeremia dat er altijd mensen zullen zijn die aanspraak maken dat zij een profeet (of een prediker) van God zijn, maar dat God hen niet gezonden heeft! Valse profeten verzinnen visioenen en dromen. Wat zij beweren komt niet van God! Ze zijn leugenaars!

Christenen moeten duidelijk onderscheid maken tussen de woorden van God in de Bijbel en de woorden waarvan mensen beweren dat ze van God komen! Vandaag zijn er mensen die beweren dat zij “pausen”, “bisschoppen”, “priesters”, “profeten”, “apostelen”, “voorgangers” en “leraren” zijn, maar meestal hebben zij zichzelf in die posities aangesteld!

- Ware profeten “spreken geen visioenen uit hun eigen hart” (Jeremia 23:16)!
- Ware profeten “spreken Gods Woord naar waarheid” (Jeremia 23:28-29)!
- Ware profeten doen mensen terugkeren van hun slechte weg en van hun slechte daden” (Jeremia 23:22)!
- Ware profeten “bedenken niets boven wat er geschreven staat” in de Bijbel (1 Korintiërs 4:6, HSV).
- Ware profeten verkondigen “het getuigenis van Jezus”, dat wil zeggen, de woorden van Jezus Christus. “Het getuigenis van Jezus Christus is de geest (de essentie en inhoud) van Bijbelse profetie” (Openbaring 19:10)! Het bestaat uit alles wat Jezus Christus door de profeten in het Oude Testament (1 Petrus 1:10-12) en door de apostelen in het Nieuwe Testament (Johannes 16:13-15) geleerd heeft. Visioenen en dromen die mensen uit hun eigen hart verzinnen zijn de essentie en inhoud van valse profetie!

(3) Kerkelijke tradities (overleveringen) moeten altijd aan de Bijbel getoetst worden.

Lees Markus 7:1-9; Lukas 11:44-46.

Jezus Christus beschuldigt de Schriftgeleerden (de Joodse theologen) en de Farizeeën (de Joodse vromen) dat zij de geboden van God in de Bijbel ongeldig maken met als doel om hun eeuwenoude tradities overeind te houden!

Hij beschuldigt de godsdienstige leiders dat zij de geboden en leringen van de Bijbel vervangen door hun godsdienstige tradities (Matteüs 15:3). Hij zei dat dergelijke godsdienstige tradities en leringen van mensen volkomen waardeloos en tevergeefs zijn (Markus 7:6-7)! Mensen die hun religieuze overleveringen belangrijker vinden dan het Woord van God zijn “blinde blindengeleiders”. Serieuze christenen moeten hen vermijden, zodat zij niet besmet en verontreinigd worden door over deze “graven die niet zichtbaar zijn” te lopen (Matteüs 15:13-14; Lukas 11:44-46)!

2. De christelijke leer, leerstellige credo's en kerkelijke belijdenisgeschriften moeten aan de leer van de Bijbel, correct uitgelegd, getoetst worden.

Lees 1 Korintiërs 4:6; 1 Timoteüs 3:14-15 (Matteüs 7:24,26; 2 Timoteüs 3:16-17).

(1) De christelijke leer moet helemaal op de Bijbel gebaseerd zijn.

De christelijke leer moet helemaal gebaseerd zijn op de onderwijzingen, geboden en verboden in de Bijbel, correct uitgelegd. De onderwijzingen, geboden en verboden in de Bijbel hebben altijd een hoger gezag dan de onderwijzingen, geboden, verboden en tradities van een kerkgenootschap, gemeenten, leider of leraar van de Kerk, Zij hebben een hoger gezag dan de uitspraken van wetenschappers en filosofen. Jezus Christus en de apostelen halen aan wat er in de Bijbel geschreven staat (Lukas 10:25-26; Handelingen 2:16; Handelingen 13:40-41) en niet wat een of ander beroemde rabbi, kerkvader, theoloog, schrijver van een christelijke boek, wetenschapper of filosoof schrijft. De geloofsbelijdenissen en belijdenisgeschriften van elke kerkgenootschap, hoe nuttig hun opsommingen van het christelijke geloof ook mogen zijn, moeten altijd geëvalueerd worden in het licht van wat de hele Bijbel leert, correct uitgelegd.

Christenen mogen niets bedenken “boven wat er geschreven staat” in de Bijbel! Zij mogen niets aan de Bijbel toevoegen of wegnemen (Openbaring 22:18-19)! De apostel Paulus vermaant de Gemeente/Kerk om zijn geschreven instructies in zijn brieven te gehoorzamen (Filippenzen 4:9; 1 Timoteüs 3:14-15; zie 2 Petrus 3:1-2,16.)

(2) De leerstellingen van Jezus Christus moeten in praktijk gebracht worden.

Jezus leert dat mensen Zijn woorden moeten geloven en in praktijk brengen (Johannes 8:24; Matteüs 7:24,26). De apostel Johannes beveelt dat iemand die niet in de leer van Christus blijft of niet de leer van Christus brengt, niet in huis ontvangen of begroet moet worden (2 Johannes 9-10). En de apostel Paulus leert dat christenen moeten doen wat zij van hem geleerd en ontvangen hebben (Filippenzen 4:9). Hij leert hoe mannen en vrouwen zich moeten gedragen in de gemeente en hoe oudsten (ouderlingen) en diakenen gekozen moeten worden (1 Timoteüs 3:14-15).

REGEL 8. IEDER CHRISTEN IS VERANTWOORDELIJK OM DE WAARHEID VAN DE BIJBEL TE HANDHAVEN EN VALSE LERAREN TE VERWERPEN

Het doel van de Bijbel is om God en Zijn waarheid te openbaren en om mensen te veranderen.

- **Iedere christen heeft het recht en de verantwoordelijkheid om de waarheden in de Bijbel te bestuderen, te begrijpen en in praktijk te brengen. Maar hij moet de waarheid correct uitleggen en toepassen.**
- **Iedere christen heeft het recht en de verantwoordelijkheid om de waarheden in de Bijbel aan anderen te onderwijzen. Hij moet valse leraren terechtwijzen.**

1. Een christen is verantwoordelijk om de waarheid te kennen, te begrijpen en te gehoorzamen.

Lees Matteüs 13:23; Johannes 14:21,23; 1 Petrus 1:14-16 (Johannes 8:31-32; Johannes 17:17; Matteüs 7:24; Filippenzen 4:9)

(1) Kennis.

Jezus Christus Zelf en Zijn onderricht zijn de Waarheid. Hij beveelt christenen om de waarheid te kennen, te begrijpen en te gehoorzamen. De waarheid maakt christenen echt vrij.

(2) Gehoorzaamheid.

De Bijbel vermaant gelovigen herhaaldelijk om Gods Woord te bestuderen, in praktijk te brengen en aan anderen te onderwijzen. Ezra zegt, “Ezra had immers zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen” (Ezra 7:10).

(3) Karakter.

De profeten, Jezus Christus en de apostelen sporen christenen aan “heilig te zijn, omdat God heilig is”. De weg tot heiliging is om de waarheid in de Bijbel te gehoorzamen en niet alleen maar te kennen.

2. Een christen is verantwoordelijk om valse leraren niet in huis. Zij moeten te verwelkomen.

Lees 2 Johannes 9-11 (2 Timoteüs 2:23-26; Titus 1:9; 1 Johannes 2:20-23).

Christenen moeten dwaze en onzinnige speculaties verwerpen. Zij moeten tegenstanders en dwarsliggers terechtwijzen. Christenen mogen valse leraren niet in hun huizen verwelkomen.

REGEL 9. BEPAAL OF DE GESCHIEDENIS IN DIT BIJBELGEDEELTE NORMATIEF IS OF NIET

De historische context in de Bijbel bestaat uit de beschrijvingen van geschiedkundige gebeurtenissen en menselijk gedrag zonder uitleg of evaluatie.

- **Historische gebeurtenissen die niet uitgelegd of geëvalueerd worden, zijn over het algemeen niet normatief.**
- **Alleen wanneer de gebeurtenis een illustratie is van een duidelijk onderricht of bevel in de Bijbel of uitgelegd of geëvalueerd wordt, mag het beschouwd worden als normatief.**

1. De geschiedenis van Gods handelingen (de heilsgeschiedenis) en de geschiedenis van menselijke reacties op God.

De historische beschrijvingen in de Bijbel hebben twee doelen.

(1) Door de gehele geschiedenis heen spreekt en handelt de God van de Bijbel.

Gods doel is om Zichzelf, Zijn wil (plan) en betrokkenheid in de schepping en de geschiedenis te openbaren door middel van Zijn gezaghebbende woorden en machtige daden in de geschiedenis. Deze geschiedenis van Gods schepping (Genesis 1:1 -2:4), verlossing (Exodus 13:21-22; Exodus 14:19-22,29-31; Exodus 20:1-2) en oordeel (Exodus 14:23-28) wordt onthuld en opgetekend in de Bijbel. Dit is belangrijk omdat de inhoud van de Bijbel het middel is waardoor mensen de realiteit en nabijheid van de Levende God (zijn heiligheid, rechtvaardigheid, liefde en barmhartigheid) in Zijn schepping en in de menselijke geschiedenis kunnen vatten en Zijn heilsplan voor de mensheid kunnen begrijpen.

(2) Door de gehele geschiedenis reageert de mens op Gods woorden en daden.

Gods doel is ook om de verschillende reacties van individuen, groepen en volken in de geschiedenis op Zijn woorden en daden aan het licht te brengen. Deze reacties worden goedgekeurd (Genesis 6:9) of afgekeurd (Genesis 6:2; Deuteronomium 7:3-4). Ook de geschiedenis van menselijke reacties op Gods woorden en daden zijn opgetekend in de Bijbel, zodat mensen kunnen begrijpen hoe diep de zondeval is geweest en hoe mensen nu zijn (ze zijn onheilig en onrechtvaardig, haten en zijn wreed) (Genesis 6:5).

2. Menselijk gedrag in de geschiedenis van de Bijbel dat niet uitgelegd of geëvalueerd wordt, is nooit normatief of gezaghebbend, behalve als het een uitdrukking is van normatief onderricht of een bevel in een ander Bijbelgedeelte.

(1) Het woord “normatief”.

“Normatief” betekent dat iets als een regel voor het Christelijke Geloof (de leer, dogmatiek) of het Christelijk Gedrag (ethiek) functioneert. Het betekent dat er regels zijn waaraan alle christenen zich horen te houden.

(2) Menselijke gedrag in de geschiedenis zonder uitleg of evaluatie is nooit normatief.

Menselijk gedrag en voorbeelden van gebeurtenissen in de geschiedenis van de Bijbel tonen hoe mensen reageerden op Gods verboden, bevelen en onderricht – wat zij geloofden en hoe zij zich gedroegen in de geschiedenis – soms in overeenstemming met Gods wil en soms tegen Gods wil!

Omdat dit menselijk gedrag en voorbeelden van gebeurtenissen in de geschiedenis van de Bijbel meestal verteld of beschreven wordt zonder uitleg of evaluatie, zijn zij niet normatief voor het Christelijk Geloof of Christelijk Gedrag, behalve wanneer een ander Bijbelgedeelte dit gedrag leert, beveelt of verbiedt! Als een bepaald menselijk gedrag of bepaalde gebeurtenis in de geschiedenis van de Bijbel alleen vertelt hoe mensen zich gedroegen (de historische context), is het niet normatief. Maar als het leert, beveelt of verbiedt hoe mensen zich behoren (moeten) gedragen (de culturele context), is het altijd normatief!

Het is normatief in de volgende gevallen.

- Wanneer dit menselijk gedrag of deze gebeurtenis een uitdrukking is van de zondige menselijke cultuur **mag het niet nagevolgd worden**.
- Wanneer dit menselijk gedrag of deze gebeurtenis een uitdrukking is van acceptabele menselijke cultuur in de Bijbel, **mag het nagevolgd worden**.
- Wanneer dit menselijk gedrag of deze gebeurtenis een uitdrukking is van de cultuur van Gods Koninkrijk, dan **moet het nagevolgd worden**.

(3) Voorbeelden van menselijk gedrag of menselijke gebeurtenissen in de geschiedenis die niet normatief zijn.

Historische voorbeelden in de Bijbel bepalen niet wat de Bijbel leert met betrekking tot geloof en leven, maar kunnen wel illustraties zijn van wat de Bijbel leert. De volgende zijn dus geen regels voor christenen:

- Heel vroeg in de morgen bidden is niet normatief (Markus 1:35). Dit is geen onderricht, maar historische gebeurtenis die niet uitgelegd of geëvalueerd wordt. Natuurlijk, omdat het een goed voorbeeld is, **mag** christenen dit voorbeeld navolgen, maar zij **mogen** dit **niet** verplicht maken voor anderen!
- “Vasten” (zelfs voor 40 dagen als in Matteüs 4:2 of tweemaal per week in Lukas 18:12) is niet normatief. Een christen **mag** vasten (Matteüs 6:16-18), maar **mag** vasten **niet** verplicht maken voor christenen (de woorden “en vasten” in Matteüs 17:21 horen niet tot de oorspronkelijke Griekse tekst van de Bijbel). Echte Bijbels vasten is niet alleen maar zich onthouden van eten, maar zich onthouden van goddeloosheid en ongerechtigheid (Jesaja 58:6-12)!
- Het evangelie verkondigen alleen “waar Christus nog onbekend is”, is niet normatief (Romeinen 15:20). In Markus 16:15 beveelt Jezus Christus dat het evangelie aan de hele schepping verkondigd **moet** worden. Dit bevel van Jezus Christus is normatief voor de hele Christelijke Kerk. Maar in Romeinen 15:20 schrijft Paulus dat hij er een eer in gesteld heeft het evangelie niet op plaatsen te verkondigen waar Christus al bekend was, om niet op het fundament van een ander te bouwen. Dit voornemen van Paulus wordt nergens in de Bijbel uitgelegd of geëvalueerd en is dus niet normatief. Natuurlijk **mogen** christenen het voorbeeld van Paulus navolgen, maar zij **mogen** dit voorbeeld niet verplicht maken voor anderen.
- Met meer dan één vrouw trouwen (Lamech in Genesis 4:19; Abraham in Genesis 25:6; David in 1 Kronieken 3:1-9; 14:3) is niet normatief (Matteüs 19:5-6). Normatief is het bevel van God om je ouders te verlaten, je ene vrouw aan te hangen en met haar één lichaam te worden (Genesis 2:24; Matteüs 19:5-6).
- Knielen bij het bidden is niet normatief (Efeziërs 3:14-15)
- Zendingsreizen om het evangelie te verkondigen zijn niet normatief (Markus 1:39)
- Een melaatse aanraken is niet normatief (Markus 1:41)
- Tegen een verlamde zeggen, “Sta op en loop” is niet normatief (Markus 2:9-12)
- Twaalf apostelen aanstellen (in leiderschap) is niet normatief (Markus 3:13-15)
- In gelijkenissen onderricht geven is niet normatief (Markus 4:2,34)
- Een stormwind bevel geven te gaan liggen is niet normatief (Markus 4:39)
- Over water lopen is niet normatief (Matteüs 14:25-31)
- “Giftige slangen oppakken en dodelijk vergif drinken zijn niet normatief. Omdat deze handelingen nergens elders in de Bijbel ondersteund worden, moeten zij niet als “Schrift” (deel van de Bijbel) beschouwd worden, maar eerder als “apocrief materiaal” (materiaal van twijfelachtige authenticiteit, ontworpen om te lijken op woorden van de Bijbel door mensen die niet door de Heilige Geest geïnspireerd waren (Markus 16:18).⁴

⁴ “Het Evangelie van Judas” (2de eeuw n.C.) en “het Evangelie van Barnabas” (14de eeuw n.C.) zijn valse Evangelieën.

- “Voor (in de plaats van) (Grieks: huper) de doden met water gedoopt worden” is niet normatief, omdat het niet uitgelegd wordt (1 Korintiërs 15:29). Het is niet eens duidelijk wat Paulus bedoelde te zeggen of dat Paulus dit gebruik goedkeurde of afkeurde.

3. Menselijk gedrag of menselijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de Bijbel die voorbeelden zijn van duidelijk onderricht of een bevel in de Bijbel mogen beschouwd worden als normatief.

Voorbeelden van menselijk gedrag of menselijke gebeurtenissen in de geschiedenis die normatief zijn en dus nagevolgd moeten worden:

- Wandelen met God (Henoeh in Genesis 5:21) is normatief, omdat dit in de Bijbel geleerd wordt (Psalm 27:4)
- “Afzien van wraak” is normatief. Jozef nam geen wraak op zijn broeders (Genesis 45:5; Genesis 50:20-21). Dit is een goed voorbeeld van menselijk gedrag en **mag** nagevolgd worden. Maar omdat de Bijbel in andere gedeelten duidelijk leert en beveelt dat mensen geen wraak mogen nemen (Romeinen 12:17-21; Matteüs 6:14-15), **moeten** christenen dit voorbeeld van Jozef navolgen.
- “Het lijden verdragen” is normatief. Jezus Christus gaf niet alleen een goed voorbeeld door te lijden zonder te dreigen, maar riep christenen op om in Zijn voetsporen te treden (1 Petrus 2:21-23). Dus zijn deze historische voorbeelden van Jozef en Jezus normatief.

4. Menselijk gedrag of gebeurtenissen en voorbeelden in de geschiedenis van de Bijbel die uitgelegd of geëvalueerd zijn, mogen beschouwd worden als normatief. Zij horen tot algemeen onderricht.

(1) Voorbeelden van slecht menselijk gedrag in de geschiedenis die niet nagevolgd mogen worden:

Gebeurtenissen in de geschiedenis als waarschuwingen. De Bijbel vertelt over het slechte gedrag van de Israëlieten: zij dienden afgoden (Exodus 32:6), pleegden echtbreuk (Numeri 25:1-5), weerstonden God (Numeri 21:5-6) en rebelleerden tegen God (Numeri 14:36-37). Het gevolg was dat God hun liet bezwijken in de woestijn.

De evaluatie. Omdat deze slechte historische gebeurtenissen geëvalueerd werden (“God wees de meesten van hen af” of “God had in de meesten van hen geen welgevallen”, HSV), leidde Paulus een algemeen principe of leerstelling van deze gebeurtenissen af: “Deze dingen (dit soort menselijk gedrag in de geschiedenis) zijn gebeurd als voorbeelden en zijn opgetekend als waarschuwingen voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen zoals ook zij verlangd hebben” (1 Korintiërs 10:6,11).

De algemene leerstelling. Christenen **moeten** elk vorm van kwaad die in de Bijbel opgetekend staat, vermijden en zij **moeten** lessen trekken uit Gods straffen van het kwaad. Deze gebeurtenissen in de geschiedenis in de Bijbel die geëvalueerd zijn, zijn normatief en gelden voor alle mensen, hetzij christen of niet. Op basis van dit Bijbelgedeelte weten christenen dat de historische gedeelten in de Bijbel (meestal slechte voorbeelden) in de Bijbel opgetekend zijn om mensen te waarschuwen dat zij het kwade **moeten** vermijden.

(2) Voorbeelden van goed menselijk gedrag in de geschiedenis die nagevolgd moeten worden.

Een gebeurtenis in de geschiedenis van de Bijbel als een vermaning. De Bijbel vertelt dat Paulus tracht ieder mens op elk manier te behagen ten einde zoveel mogelijk mensen te redden.

De evaluatie. Paulus volgde het voorbeeld van Christus en zette zich in om mensen te behouden. Hieruit leidde Paulus een algemeen leerstelling af voor christelijk gedrag: Geef geen aanstoot (in geoorloofde zaken als eten en drinken) aan Joden, Grieken of de gemeente van God (christenen). Wees niet de oorzaak dat anderen struikelen, maar probeer mensen te behagen op een manier dat zij behouden mogen worden (1 Korintiërs 10:23-33).

De algemene leerstelling. Het algemene onderricht is: christenen **moeten** zich op een manier gedragen zodat anderen behouden mogen worden. Dit voorbeeld is normatief en geldt voor alle christenen. Op basis van dit Bijbelgedeelte leren we dat christenen het goede voorbeeld van rechtvaardige mensen **moeten** navolgen wanneer hun gedrag de wil van God weerspiegelt en wanneer zij het voorbeeld van Jezus navolgen.

Dan zegt Paulus, “Jullie **moeten voortdurend** (bevel, onvoltooid tegenwoordige tijd) navolgers van mij zijn, zoals ik van Christus” (1 Korintiërs 11:1). Dit is geen bevel om Paulus in alles na te volgen. Christenen **mogen** een zendingsreis maken, discipelen in elke stad maken en verkiezen (als een tentmaker) hun eigen kost te verdienen, omdat deze zaken in de Bijbel aanbevolen worden. Maar christenen **mogen niet** Paulus navolgen in het splitsen van een synagoge om een gemeente te stichten (Handelingen 19:8-10), omdat deze historische gebeurtenis niet in de Bijbel uitgelegd of geëvalueerd wordt!

Een gebeurtenis in de geschiedenis van de Bijbel als onderricht. Nog een historisch gebeurtenis die geëvalueerd wordt in de Bijbel is dat de gemeenten in Macedonië en Achaje een collecte hielden voor de armen in Jeruzalem (Romeinen 15:26-27).

De evaluatie. Paulus evalueerde deze gebeurtenis en leidde daaruit een algemeen leerstelling af: “Als de (christen) heidenen delen in de geestelijke zegeningen van de (christen) Joden, dan behoren zij hun materiële zegeningen met de (christen) Joden te delen.”

De algemene leerstelling. Christenen horen hun geestelijke en materiële zegeningen met elkaar te delen (cf. 1 Korintiërs 9:13-14; 2 Korintiërs hoofdstukken 8 en 9; Galaten 6:6).

5. Goddelijke heilsgeschiedenis in de Bijbel is altijd normatief. Mensen moeten het geloven en moeten zich daaraan onderwerpen.

(1) De gebeurtenissen in Gods heilsgeschiedenis zijn normatief.

Alle mensen moeten het geloven en zich daaraan onderwerpen.

God spreekt en handelt in de schepping en in de menselijke geschiedenis om Zijn mensen te behouden en anderen te oordelen. Elk woord en elke daad in de Bijbel is een deel van Zijn eeuwige raadsbesluit en werd in de tijd in de heilsgeschiedenis geopenbaard. God wil dat iedereen Hem kent en zich onderwerpt aan Hem en Zijn plan.

God scheidt, openbaart (leert), handelt (doet wonderen), verlost en oordeelt. Gods spreken en handelen in de heilsgeschiedenis zijn uniek en deze handelingen kunnen niet door mensen nagebootst worden⁵. Mensen kunnen zich alleen onderwerpen aan God, Zijn woorden en Zijn handelen.

(2) Voorbeelden van gebeurtenissen in Gods heilsgeschiedenis die normatief zijn:

God schiep het universum (materie, energie, ruimte en tijd uit wat niet waarneembaar is), de aarde en de mens. Alleen God kan scheppen uit wat niet zichtbaar is (Hebreeën 11:3)!

God heeft Zichzelf en Zijn plan geopenbaard. Alleen de God van de Bijbel heeft Zichzelf en Zijn plan van verlossing en oordeel geopenbaard. Gods openbaring van Zichzelf en Zijn plan zijn uniek en kunnen niet door andere zogenaamde “goden” of andere godsdiensten in de wereld gekopieerd worden. God openbaarde Zichzelf in de schepping (Romeinen 1:19-20; 2:15), door de oudtestamentische profeten (Hebreeën 1:1-2), in Jezus Christus (Kolossenzen 1:15,19) en door het onderricht van Jezus Christus en Zijn apostelen in het Nieuwe Testament (Johannes 16:13-15).

God redt en oordeelt mensen in absolute zin. Alleen God kan mensen behouden van hun zonden en de gevolgen van hun zonden. En alleen God kan mensen veroordelen die zich niet aan Hem en Zijn plan onderwerpen. God redt mensen alleen door Jezus Christus (Johannes 14:6). En God voert Zijn oordelen uit alleen door Jezus Christus (Johannes 5:22). Alle mensen moeten zich aan Jezus Christus onderwerpen (zie Jesaja 45:21-23; Filippenzen 2:9-11)!

REGEL 10. BEPAAL OF DE CULTUUR IN HET BIJBELGEDEELTE NORMATIEF IS

De culturele context in de Bijbel bestaat uit de onderwijzingen, bevelen en verboden met betrekking tot menselijk gedrag. Maar deze moeten geloofd en nagevolgd worden te midden van de verdorvenheden van de menselijke cultuur (de historische context). Terwijl de historische context in de Bijbel alleen beschrijft hoe mensen zich gedragen (goed of slecht), leert de culturele context van de Bijbel hoe mensen zich moeten gedragen. De onderwijzingen, bevelen en verboden in de Bijbel zijn over het algemeen normatief.

- **De menselijke culturen in de wereld zijn aangetast door de zonden, overtredingen en ongerechtigheden: ze zijn niet wat God bedoelde dat de menselijke cultuur hoort te zijn. Daarom bevatten menselijke culturen ook slechte elementen en kunnen niet normatief voor menselijk gedrag zijn.**
- **Maar de cultuur van het Koninkrijk van God die in de Bijbel geleerd wordt, is wat God wil dat elk menselijke cultuur op de aarde uiteindelijk wordt. De cultuur van het koninkrijk van God is altijd en overal normatief!**

1. De beschrijving van de menselijke cultuur in elke periode van de geschiedenis van de Bijbel is nooit normatief of gezaghebbend. Als het voor God acceptabel is, mag het nagevolgd worden. Maar als het voor God gruwelijk en laakbaar is, moet het verworpen worden!

(1) Wat is cultuur?

De menselijke cultuur bestaat uit:

- de wereldbeschouwing, waarheden, geloof (overtuigingen), bijgeloof, normen en waarden
- die mensen uitdrukken in hun gebruiken en tradities, gedrag en gewoonten, en in hun relaties en instellingen (politiek, economie, recht, onderwijs, sociale instellingen en godsdienst) in een bepaald periode van hun geschiedenis.

De Bijbel bevat historische beschrijvingen van aspecten van menselijke cultuur in de tijdsperiode van de Bijbel. Deze beschrijvingen van de menselijke cultuur kunnen goed en dus voor God acceptabel zijn of slecht en dus voor God verwerpelijk zijn.

⁵ Dingen die valse profeten, valse apostelen, valse leraren en bedriegers wel voorgeven te doen.

Dus, terwijl de Bijbel de zondige cultuur van de wereld (de valse leerstellingen en het goddeloze gedrag van mensen in de geschiedenis van de wereld en in de andere godsdiensten) beschrijft, leert en beveelt de Bijbel de rechtvaardige cultuur van het Koninkrijk (koningschap) van God!

Bijna alle menselijke gedrag in de Bijbel wordt uitgelegd en geëvalueerd, verboden, bevolen of geleerd. De historische beschrijvingen van de menselijke cultuur (dat wil zeggen wat mensen geloofden en hoe zij zich gedroegen) in de tijd van de Bijbel zijn nooit normatief, tenzij zij duidelijk in een ander plaats in de Bijbel geleerd of bevolen worden. Maar de cultuur van het Koninkrijk van God is altijd normatief!

(2) Voorbeelden van goede (acceptabele) menselijke cultuur die nagevolgd mag worden.

- Nieuwe christelijke liederen componeren, deze zingen en muziek maken met allerlei muziekinstrumenten en zelfs op een bepaalde wijze dansen waarin uitdrukking gegeven wordt aan de vreugde in God, waren uitdrukkingen van goede menselijke cultuur. Gods volk **mag** deze voorbeelden navolgen en worden zelfs aangemoedigd deze voorbeelden na te volgen (Psalm 149:1-5; Psalm 150:2-6).
- Met handen (Marcus 7:2), stokjes of mes en vork eten worden niet in de Bijbel verboden en **mag** nagevolgd worden.
- Kinderen in zondagscholen onderricht geven (zie Marcus 10:13-16) of jeugdclubs organiseren zijn ook niet in de Bijbel verboden en **mogen** nagevolgd worden. Het wordt zelfs **bevolen** (Kolossenzen 3:16)!
- Voeten van gasten wassen (Johannes 13:4-5) was niet alleen een goede culturele gewoonte, maar een **bevel** in de Bijbel (Johannes 13:14-15). Maar het bevel betekent niet dat je letterlijk voeten van gasten moet wassen, maar dat christenen gewillig moeten zijn om te dienen waar andere mensen niet willen of kunnen dienen.

2. De verboden van slechte (verwerpelijke) menselijke cultuur in de Bijbel zijn altijd normatief en gezaghebbend! Deze verboden moeten gehoorzaamd worden! De zondige menselijke cultuur die in de geschiedenis van de Bijbel beschreven wordt, moet beslist verboden worden!

Voorbeelden van slechte (verwerpelijk) menselijke cultuur die niet nagevolgd mogen worden.

- Het bedrijven van allerlei seksuele immoraliteit is verwerpelijk: bv. incest, echtbreuk, homoseksuele en lesbische praktijken en met dieren de geslachtsdaad bedrijven (Leviticus 18:6,20,22,23; zie Romeinen 1:24-27).
- Het navolgen van de afschuwelijk daden van de volken in de wereld is verwerpelijk: bv. mensen doden als offers, waarzeggerij, wichelarij, tovenarij, bezweringen doen, raadplegen van waarzeggers, spiritisme, enz. (Deuteronomium 18:9-13).
- Het hebben van meer dan één vrouw tegelijk wordt in de Bijbel verboden (Matteüs 19:3-6). Het feit dat David meer dan één vrouw had (2 Samuël 5:13; zie Genesis 2:24), is een voorbeeld van verwerpelijke menselijke cultuur.
- Het nemen van wraak, inclusief wraak uit eergevoel, is verboden. Het feit dat Absalom zijn broer Amnon doodde omdat hij zijn zuster Tamar onteerd had (2 Samuël 13:22,32; zie Romeinen 12:19) is een voorbeeld van verwerpelijke menselijke cultuur. De doodstraf mag niet door individuen, stammen of godsdiensten, maar alleen door de overheid uitgevoerd worden (Romeinen 13:4).
- De verkondiging van valse leerstellingen is verwerpelijk (Jeremia hoofdstuk 23).
- Echtscheiding zonder één van de Bijbelse redenen (seksuele immoraliteit, geestelijke immoraliteit, geweld en gemengd huwelijk) is verwerpelijk (Maleachi 2:14-16; Matteüs 5:32; Marcus 10:11-12; 1 Korintiërs 7:10-15).
- Het bestuderen met als doel het navolgen van de grondbeginselen, leerstellingen en regels van de godsdiensten van de wereld (Hindoeïsme, Boeddhisme, Islam, Antroposofie, New Age, Scientology en andere culten) zijn verwerpelijk. Hun godsdienst, filosofie, psychologie, sociologie en spiritualiteit zijn verwerpelijk (Kolossenzen 2:8).
- Roddelen, kwaadspreken, arrogantie, het haten van de God van de Bijbel, het smaden van christenen, hoogmoed, grootspreken, het bedenken van slechte dingen en ongehoorzaamheid aan ouders zijn verwerpelijk (Romeinen 1:29-30).
- Ontrouw, liefdeloosheid, onverzoenlijkheid en onbarmhartigheid zijn verwerpelijk (Romeinen 1:31-31).

De Bijbel aarzelt niet om de verwerpelijke daden en verdraaide aspecten van de menselijke cultuur in de wereld op te tekenen of te beschrijven (Romeinen 1:18-32): moord (Genesis 4:8), gemengde huwelijken tussen gelovigen en ongelovigen (Genesis 6:2,5), onafhankelijkheid van God (Genesis 11:4), homoseksualiteit (Genesis 19:4-5), verkrachting en seks voor het huwelijk (Genesis 34:2-7,31), afgoderij (Exodus 32:1-8), luiheid (Spreuken 6:6-11); materialisme en hebzucht (Jesaja 5:8), secularisatie (Jesaja 5:12), relativisme (Jesaja 5:20), onrecht (Jesaja 5:23), corruptie (Handelingen 4:32 - 5:4), zondige ambities (Handelingen 8:18-23), autoritair leiderschap in de gemeente (3 Johannes 9-10) en het tolereren van valse leerstellingen en zondig gedrag in de gemeente (Openbaring 2:14-16,20-23), enz. Elk zondige aspect van de menselijke cultuur moet vermeden of veranderd worden!

Voorbeelden als die van David en Absalom werden wel opgetekend in de Bijbel (1 Korintiërs 10:6,11), maar zijn beslist niet normatief, omdat zij in andere Bijbelgedeelten uitdrukkelijk verboden worden! Alle bovengenoemde voorbeelden **mogen niet** nagevolgd worden!

3. De cultuur van het Koninkrijk van God bestaat uit de onderwijzingen, de bevelen en de verboden in de Bijbel met betrekking tot de menselijke cultuur en is altijd normatief en gezaghebbend! God wil dat alle mensen de zondige aspecten van menselijke culturen loslaten en de rechtvaardige en heilige cultuur van het Koninkrijk van God overnemen!

(1) De Bijbel geeft uitleg en evaluatie van de menselijke cultuur.

De Bijbel leert hoe menselijke culturen in elk periode van de menselijke geschiedenis **moeten** veranderen. Alle onderwijzingen, bevelen en verboden in de Bijbel geven culturele uitleg of evaluatie, dat wil zeggen, ze leren dat God eist hoe menselijke culturen op elke plaats in de wereld en in elk periode van de geschiedenis moeten zijn.

De Bijbel leert wat de wereldbeschouwing van mensen **moet** zijn (1 Johannes 2:15-17), welke waarheden mensen **moeten** geloven (Johannes 8:31-32; Johannes 14:6; Johannes 17:17), welke morele waarden en normen mensen **moeten** hebben (1 Korintiërs 5:9-13; 1 Korintiërs 6:9-11), hoe mensen zich **moeten** gedragen en hoe zij met elkaar **moeten** omgaan (Matteüs 5 t/m 7), en welke menselijke gebruiken en instellingen God welgevallig zijn (Maleachi 2:14-16; 1 Tessalonicenzen 4:1-8).

(2) De Bijbel leert de cultuur van het Koninkrijk van God.

In de Bijbel wordt de menselijke cultuur voortdurend geëvalueerd of uitgelegd als goed of slecht, verboden of bevolen. Door middel van de onderwijzingen, bevelen en verboden in de Bijbel is het Gods doel om de cultuur van elke familie, gemeenschap of volk in de wereld te veranderen zodat die wordt als de cultuur van het Koninkrijk van God! God is bezig om een bijzonder volk van God op te bouwen met een bijzondere cultuur, de cultuur van het Koninkrijk van God. De Bergrede in Matteüs 5 t/m 7 is een voorbeeld van de cultuur van het Koninkrijk.

(3) De Bijbel leert wat alle menselijke culturen moeten worden.

Het is verkeerd te denken dat de culturele context van de Bijbel gebonden is aan een bepaalde periode in het verleden en daarom niet meer normatief voor christenen vandaag is! Het is verkeerd om bijvoorbeeld te zeggen dat “een huwelijk tussen één man en één vrouw”, “het verbod voor seks vóór het huwelijk” en “het verbod op homoseksualiteit” bepaald worden door een culturele context van de Bijbel die niet langer normatief voor de cultuur van tegenwoordig is.

De boeken van de Bijbel zijn niet alleen maar geschiedenisboeken die in bepaalde menselijke culturen van mensen in het verleden geschreven zijn, maar het zijn boeken die openbaren wat God met betrekking tot alle menselijke culturen op elke plaats in de wereld en in elke tijdsperiode van de geschiedenis vereist!

De Bijbel brengt alle zondige en verwrongen aspecten van menselijke culturen op alle plaatsen en in alle tijden waarin het geschreven werd aan het licht. De Bijbel onderricht ook wat de menselijke cultuur op alle plaatsen in de wereld en in alle tijden van de geschiedenis moeten worden! Christenen moeten de culturele context van de Bijbel (de onderwijzingen, bevelen en verboden) beschouwen als normatief voor alle mensen in de wereld en in elk periode van de menselijke geschiedenis!

(4) Wat is de cultuur van het Koninkrijk van God?

De cultuur van het Koninkrijk van God bestaat uit de onderwijzingen, de bevelen en de verboden in de Bijbel (correct uitgelegd). Het openbaart de wil van God met betrekking tot wat alle mensen in de wereld in alle culturen en gedurende de hele menselijke geschiedenis **moeten** geloven, hoe zij zich **moeten** gedragen, welke waarden en normen zij **moeten** hebben, hoe zij **moeten** veranderen en hoe zij **moeten** leven!

Het is Gods bedoeling om een bijzonder volk van God te scheppen dat in Zijn wereld leeft in overeenstemming met de cultuur van het Koninkrijk van God! Het is Gods bedoeling om niet alleen het individu, maar ook zijn cultuur te veranderen! Elk zondig aspect van de menselijke cultuur op aarde **moet** getransformeerd worden naar de cultuur van het Koninkrijk van God! Daarom worden menselijke culturen in de Bijbel voortdurend geëvalueerd. God stelt alle menselijke culturen bloot aan het licht van de cultuur van het Koninkrijk van God, zodat alle menselijke culturen op aarde steeds meer worden als de cultuur van het Koninkrijk van God! God is bezig de christenen op aarde voor te bereiden om het Koninkrijk van God in haar finale fase te erven (Matteüs 25:35; Openbaring 11:15).

De cultuur van het Koninkrijk van God is altijd (in elke tijdsperiode in de geschiedenis) en overal (in elk land in de wereld) normatief en gezaghebbend, tenzij de Bijbel een beperking legt op een bepaald bevel, verbod of onderricht in een ander Bijbelgedeelte! De onderwijzingen, de bevelen en de verboden zijn niet alleen normatief voor christenen, maar ook voor alle niet-christenen in de wereld en door heel de geschiedenis heen. Dit is zo omdat de God van de Bijbel niet alleen de God van christenen is, maar ook de God van alle niet-christenen, of zij dat erkennen of niet! Het is Gods doel om “alles in de hemel en op de aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus” (Efeziërs 1:10; zie Filippenzen 2:9-11)! Bij de wederkomst van Christus zullen de engelen “uit Zijn koninkrijk verzamelen alle struikelblokken en hen die wetteloosheid doen en zullen hen in de vurige oven werpen”, maar de rechtvaardigen (allen die in Jezus Christus geloven) bijeenbrengen in het koninkrijk van God (Matteüs 13:41-43)!

De Bergrede in Matteüs 5 tot en met 7 is het bekendste Bijbelgedeelte over de cultuur van het Koninkrijk van God. De cultuur van het Koninkrijk van God eist (leert en beveelt) dat alle zondige aspecten in de menselijke culturen van enkelingen en groepen van mensen in de wereld veranderd **moeten** worden ten einde te worden als de cultuur van het Koninkrijk van God!

Vraag jezelf af: “Beschrijft dit Bijbelgedeelte een aspect van de zondige cultuur in de wereld in een bepaald tijdperk (die dus vermeden moet worden)? Of leert het een aspect van de altijd heilige en rechtvaardige cultuur van het Koninkrijk van God (die dus geadopteerd dient te worden)?”

Let wel. De ceremoniële wetten in het Oude Testament (met betrekking tot priesters, de tempel, de feesten en de heilige handelingen als de besnijdenis, de offeranden, de tienden en de giften, de wassingen, het eten van rein voedsel en vasten) zijn allen *vervuld* (Matteüs 5:17) en dus *opgeheven* (Kolossenzen 2:14) en *afgeschaft* (Efeziërs 2:1-15). Ze zijn niet langer normatief en mogen niet weer in de nieuwtestamentische Gemeente ingevoerd worden.

(5) Voorbeelden van belangrijke normatieve en gezaghebbende leerstellingen in de Bijbel die de cultuur van het Koninkrijk van God vormen. Alle mensen moeten ze gehoorzamen.

De volgende leerstellingen met betrekking tot het huwelijk, seks, familie, kerk, overheid en het recht zijn allen normatief omdat zij duidelijk tot de cultuur van het Koninkrijk horen.

- Het onderricht van Jezus Christus (Matteüs 6:5-8) over gebed is normatief voor alle christenen. Christenen “**moeten niet** doorgaan met omhaal van woorden te bidden als de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden.”
- Het onderricht van de profeet Maleachi (Maleachi 2:14-16), Jezus Christus (Matteüs 19:3-9) en de apostel Paulus (1 Korintiërs 7:1-16) met betrekking tot het christelijke huwelijk en echtscheiding is normatief.
- Het onderricht van Mozes, Paulus en de schrijver aan de Hebreeën met betrekking tot seksuele immoraliteit is normatief (Leviticus 18:3-6,20,22-23; Romeinen 1:24-27; 1 Tessalonicenzen 4:1-8; Hebreeën 13:4).
- Het onderricht van Paulus en Petrus met betrekking tot de verantwoordelijkheden van mannen, vrouwen en kinderen in het gezin is normatief (Efeziërs 5:22-33; Kolossenzen 3:18-21; Titus 2:4; 1 Petrus 3:1-7).
- Het onderricht van Jezus, Paulus en Petrus met betrekking tot de Kerk (Gemeente) en haar leiders (de oudsten/ouderlingen) is normatief (Matteüs 20:25-28; Handelingen 20:17,28; Efeziërs 4:1-16; 1 Timoteüs 3:1-15; 1 Timoteüs 5:17-22; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-7).
- Het onderricht van Paulus met betrekking tot de verantwoordelijkheden van mannen en vrouwen in de officiële bijeenkomsten van de Kerk (Gemeente) is normatief (1 Korintiërs 14:26-40; 1 Timoteüs 2:8-15).
- Het onderricht van de apostel Paulus over “de lengte van haar en het dragen van een bedekking op het hoofd” is normatief. “Als een man lang haar draagt, is het een oneer voor hem. Maar als een vrouw lang haar draagt, is het voor haar een eer, omdat het lange haar netjes verzorgt in een kapsel (Grieks: komé) als een bedekking (Grieks: peribolaton) aan haar gegeven is.” Het verwijst niet naar de verplichting voor vrouwen een hoed of hoofddoek op hun hoofd te dragen (1 Korintiërs 11:14-15).
- Het onderricht van Jezus, Paulus en Petrus met betrekking tot de overheid van een land is normatief (Matteüs 22:21; Handelingen 4:19-20; 5:29; Romeinen 13:1-7; 1 Petrus 2:13-17).
- Het onderricht van Mozes en Paulus met betrekking tot het rechtstelsel is normatief (Deuteronomium 16:18-20; 1 Korintiërs 5:9 – 6:11).

Omdat bovengenoemd onderricht niet door ander onderricht in de Bijbel beperkt wordt, zijn ze voor iedereen, overal en altijd normatief!

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) aan God zeggen wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laat de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om een discipel te zijn en discipelen te maken. Leer de tien regels voor uitleg van de Bijbel uit je hoofd en pas ze consequent toe wanneer je de Bijbel leest en bestudeert. Verkondig, leer of bestudeer de studie over de regels om de Bijbel correct uit te leggen met iemand anders of met een kleine groep mensen.
2. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Exodus 4:1 – 7:13**. Maak gebruik van de vragen methode voor stille tijd en maak korte aantekeningen.
3. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **(3) Matteüs 28:16-20. Thema: De zending taak van de gemeente**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
4. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
5. Houd je notities bij. Deze keer over aanbidding van God, je stille tijd en hoe om stille tijd te houden.